

Cho một thành phố mất tên

(Nhạc:Phạm Đình Chương – Thơ:Hoàng Ngọc Ẩn)

Em Sài Gòn đẹp nhất về đêm.
Tiếng hoa rơi nhạc lắng mây chim,
Nét môi duyên nụ cười huyền hoặc,
Nhật nắng mây chim phút chốc trần gian, trần gian lãng quên .

Ta thương em tàn hơi thở cuối,
Ta nhớ em trọn kiếp lưu đày
Ngày ta đi bàng hoàng đau thương nhớ
Giã từ nhau ngậm ngùi như trong bóng mây.

Đường cũ có còn in bóng,
Áo ai còn theo gió bay.
Tiếng guốc còn vang phố vắng
Hay đã tàn trong ngõ hẹp chiều nay .

Ta nhớ từng cơn mưa bụi nhỏ.
Ta chờ nhau từng cuối phố mưa sa.
Từng cơn lạnh mưa giao mùa đến,
Mưa sớm thu về em xót xa.

Ôi đời đã vô tình không vấn vương
Ngõ xưa đã huyệt lối thiên đường.
Còn đây hơi thở xanh xao mộng,
Em mất tên rồi ta tiếc thương.

Còn đây hơi thở xanh xao mộng,
Em mất tên rồi, ta tiếc thương .

Nguồn: https://www.nhaccuatui.com/bai-hat/cho-mot-thanh-pho-mat-ten-phanh-dinh-chuong-hoang-ngoc-an-mai-huong.qKV_uKuLBp.html